

Sárdi Fülöp És Fülöpné

A férjemmel együtt vagyok lefényképezve nem sokkal az esküvőnk után. A férjemmel való megismerkedés története még a háború előttre nyúlik vissza. A gimnáziumi legjobb barátnőm, aki az érettségi után hamarosan férjhez ment, bemutatott a férje legjobb barátjának. Mindketten, mármint a két férfi, nagy evezősök voltak -- a Poseidon Klubban eveztek --, és tekintettel arra, hogy jómagam is sokat jártam a Dunára és eveztem, elkezdtem velük eljárni. Szimpatikus volt Fülöp, de egész más irányban voltam akkor angazsálva, tehát különösebben nem foglalkoztatott. A háború befejeztével, amikor mindenki, aki élve maradt, fontos emberré válhatott az ember életében, mert boldog volt, hogy más is megúsza ezt a szörnyű kavalkádot, egyszer csak május elején megjelent a munkahelyemen, röviddel tulajdonképpen a felszabadulás után. (A munkahelyem a Tükrössy cégnél volt, ami német festékgyárak képviselőjével foglalkozott annak idején, a háború után pedig a meglévő készletével és újabb beszerzésekkel látta el festékek alapjában véve elsősorban a kisiparosokat, de nagyobb gyárakat is.) Természetesen rendkívül örültem, mert hiszen fogalmam sem volt, hogy életben van. A nyakába ugrottam, boldogan üdvözöltem az élők sorában. És amikor ezek után hamar megkérte a kezemet, csak egy kikötésem volt, hogy addig nem megyek hozzá, amíg anyuék lakásában nincs ablak. És akkor Füli csodával határos módon szerzett ablakot, amit a hátán cipelt ide. Szerzett üveget, és akkor megcsinálták az ablakokat, és már nem volt akadálya a házasságnak.